

νά κρημνίσῃ εἰδῶλα καὶ προλήψεις ; Διατί ἔπαιρνε τὴν λίγδα
καὶ τὴν ἀσβόλην τῆς καθημερινῆς τοῦ ἐργασίας καὶ τὴν ἔρριπτε
τὰς κυριακὰς μὲ γαντοφορομένην χεῖρα κατὰ πρόσωπον τῶν πλου-
τοκρατῶν καὶ τῆς ψευδοαριστοκρατίας τοῦ ἴψηλοῦ καπέλλου καὶ
τῆς μεταξωτῆς γραβάτας ; Τὸ ἔκαμνε ὡς Μῶμος διὰ νὰ σατυρίσῃ
τὴν καλοσενδεδυμένην κουφότητα καὶ ἀλαζονείαν ; ἢ ὡς ὀδοστρωτῆρ
διὰ νὰ ἰσοπεδώσῃ τὰς κοινωνικὰς διακρίσεις εἰς τὸ ἐπίπεδον τῆς
βρεδιγκότας καὶ τοῦ κολλαρισμένου φωκῶλ ; Ἄπο φιλοσοφικὴν τάχα
πεποίθησιν, ὅτι καὶ ὁ τελευταῖος ἄνθρωπος τοῦ λαοῦ ἠμπορεῖ καὶ
δικαιούται νὰ δουλεύῃ ὡς σκυλί τὰς ἄλλας ἡμέρας διὰ νὰ ζῇ καὶ
αὐτὸς ὡς ἀφέντης τὴν κυριακὴν ; Ἡ μήπως ἐξ ὑπολογισμοῦ, διὰ
νὰ κερδίσῃ ὄνομα, φήμην, πελάτας, κέρδη καὶ εὐμάρειαν ;

Δὲν ἤξεύρω. Ἡ ἀλήθεια εἶνε ὅτι ὑπῆρξεν ἓν ζωντανὸν σύμβολον.
Κάποια ἰσοπέδωσις ἐπῆλθεν ἔκτοτε. Μὲ μίαν φοβερὰν γροθίαν, τὴν
ὁποῖαν ἔδωκε κατὰ τοῦ ἴψηλοῦ καπέλλου καὶ τῶν προλήψεων,
πολλὰ πράγματα ἐρρεξιλεύθησαν καὶ μετεκινήθησαν ἀπὸ τότε. Τὸ
ἴψηλό καπέλλο ἐξηφανίσθη. Διεσώθη δὲ μόνον εἰς τὰς κεφαλὰς τῶν
ἀμαξάδων καὶ τῶν λακέδων. Τὸ σάλι, ἐφυγαδεύθη καὶ αὐτὸ ἀπὸ
τοὺς ἀριστοκρατικούς ὄμους, καὶ ἀφοῦ τὸ ἐφόρεσαν κατόπιν καὶ
οἱ ἀραμπατζῆδες, διεσώθη ἔπειτα μέχρις ἐσχάτων μόνον εἰς τὴν
πολύπλαγκτον καὶ ἀειμνηστον βράχιν τοῦ Μυριανθοῦση. Τὰ λου-
στρίνια δὲν ἀργήσαν νὰ τὰ φορέσουν οἱ λιμοκοντόροι. Τὰ γκαρσόνια
τῶν ξενοδοχείων τὴν ἄσπρη γραβάτα καὶ τὸ μαῦρο ζακέ. Καὶ δι' αὐτὸ
ἴσως βλέπετε σήμερον τὰ δουρικὰ νὰ βγαίνουν εἰς τὸ Ζάππειον μὲ
γάντια καὶ τῆς πλύστρες μὲ κορσὲ καὶ τρανσπαράν !

Ὅσακις δὲ βλέπω σήμερον ὅτι μὲ μίαν καινουργῆ καὶ ἀπαστρά-
πτουσαν ἐνδυμασίαν τῆς μόδας ὄλοι ἀδιακρίτως γινόμεθα ἴσοι καὶ
ὁμοῖτοι καὶ ἄνθρωποι ὅπως πρέπει, καὶ ὅτι δύσκολον εἶνε νὰ ξεχω-
ρίσῃς τώρα τὸν λαθρέμπορον ἀπὸ τὸν τραπεζίτην, τὸν τρόφιμον
ἐξαφνα τοῦ Φάντη ἀπὸ τὸν εἰσοδηματίαν καὶ τὸν ἄεργον δανδῆν
ἀπὸ τὸν καλοφορεμένον λωποδύτην, εὐλογῶ καὶ δοξάζω τὸ ὄνομα
τοῦ καυμένου τοῦ Μπαρμπαγιάννη τοῦ κανατᾶ, εἰς τὸν ὁποῖον ὀφεί-
λεται κατὰ μέγα μέρος ἡ θαυμασία αὐτῆ κοινωνικῆ ἰσοπέδωσις !

Ζάκυνθος, Αὐγουστος τοῦ 1908

ΑΛΕΞ. Π. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ

Εἰς δύο στενὰς φίλας πρόων... ἐχθράς!..

[Ἐν εἶδει ἐπιγράμματος]

ΣΑΝ γάτες ὡς τὰ ψὲς μαλλιοτραβιούσατε
ἢ μία τὴν ἄλλη νὰ ξεσχίσῃ σὲ κομμάτια,
καὶ τῶρ' ἀδελφωθήκατε, φιλιούσατε!...

Πάτε... ποιὸς ξέρει ποιάς νὰ βγάλετε τὰ μάτια!..

ΣΑΤΑΝΑΣ